

Posudek oponenta na diplomovou práci Daniela Askariho „Intertemporální účinky derogačních nálezů Ústavního soudu“

Diplomová práce má 61 stran vlastního textu, k němuž jsou připojeny seznamy citované literatury a judikatury, jakož i abstrakt v českém a anglickém jazyce. Jednotlivé odkazy na použitou literaturu a judikaturu jsou uváděny průběžně v poznámkách pod čarou.

Práce je členěna do pěti kapitol. Diplomant se nejprve věnuje obecně pravomoci Ústavního soudu rozhodovat o zrušení zákona a v té souvislosti i pojmu tzv. negativního zákonodárce (kap. 1). Těžiště práce pak představují kapitoly zaměřené na analýzu časových účinků derogačního nálezu, které jsou rozlišovány na obecné (kap. 2) a zvláštní (kap. 3). Dále diplomant obrací pozornost ke konkrétnímu přezkumu ústavnosti zákonů, resp. jeho specifikům (kap. 4) a konečně rovněž k problému tzv. obživnutí zrušeného zákona (kap. 5).

Některá tvrzení v práci jsou nesprávná či nepřesná, popř. některé závěry by si vyžadovaly podrobnější argumentaci, bez níž se jeví jako sporné, např.:

- že platný a dosud neúčinný zákon nemůže „vyvolat v právním řádu žádné změny“ (s. 13);
- že v případě stanovení vykonatelnosti nálezu již dnem jeho vyhlášení ve věci sp. zn. Pl. ÚS 27/09 (vyhl. pod č. 318/2009 Sb.) jde o „obhajitelný případ“, neboť „je namíste právní řád od takto intenzivního porušení ústavního pořádku očistit co nejrychleji“ (s. 19);
- že v případě sdělení č. 117/2013 Sb. jde o „překročení pravomocí Ústavního soudu“, protože prý „doplňuje odůvodnění“ nálezu sp. zn. Pl. ÚS 25/12 mimo dané řízení (s. 31);
- že § 879c-879e zákona č. 40/1964 Sb. byly zákonem zrušeny s účinností k 1. 7. 2001 (s. 55);
- že Ústavní soud zrušil nálezem Pl. ÚS 55/10 zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů (s. 62).

V práci se též občas vyskytují formální a jazykové chyby, např. nedokončené věty v pozn. č. 53 a 130, nesprávná citace díla (např. pozn. č. 66, 126), chybné číslo zákona (pozn. č. 118) či spisové značky nálezu (s. 24), neoznačení odstavce v rámci paragrafu (s. 31), záměna velkých a malých počátečních písmen (parlament – s. 55, zákon o ústavním soudu – s. 17) apod.

Rozebírá-li se v práci problematika intertemporalitý nálezů Ústavního soudu na příkladu nálezů k platům soudců (s. 40 n.), je na škodu, když se tu diplomant omezil na nálezy sp. zn. Pl. ÚS 16/11 a Pl. ÚS 33/11 (č. 267/2011 Sb. a č. 181/2012 Sb.) a pominul nález Pl. ÚS 28/13 (č. 161/2014 Sb.), v němž je tomuto problému věnována jeho část VIII. (body 89 až 95).

K problematice prospektivní povahy své judikatury se Ústavní soud vyslovil v poslední době též ve stanovisku pléna ve věci vzniku nároku na náhradu nemateriální újmy při aplikaci čl. 5 odst. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod z pohledu *ratione temporis* (viz sdělení č. 297/2014 Sb. a odlišná stanoviska k němu). Na toto stanovisko pak navázala i judikatura Ústavního soudu (nálezy sp. zn. III. ÚS 1856/13, II. ÚS 2196/13 a votum k němu).

Navrhuji, aby se diplomant k právním názorům obsaženým ve shora zmíněných rozhodnutích Ústavního soudu vyslovil u ústní obhajoby.

Závěr: Diplomová práce splňuje formální požadavky kladené na práce tohoto druhu. Po stránce svého obsahu zadané téma v zásadě vyčerpává, přičemž prokazuje diplomantovu schopnost práce s odbornou literaturou a soudní judikaturou, jejich samostatné analýzy i formulace návrhů *de lege ferenda*. Diplomovou práci proto **d o p o r u č u j i** k obhajobě.

V Praze dne 9. září 2016

JUDr. Radovan Suchánek, Ph.D.